

Pris 1:50.

Juni 1951.

Götaträngaren

©35

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl. Göta trängregementes kamratföreningar i Skövde och Göteborg.

Adress: T 2, Skövde.

Tel. 2390, vx 16.

Postgiro 95882.

Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten GÖSTA DANELL.

Den glädje och nytta kamratföreningarna bjuda sina medlemmar har jag i ett tidigare nummer av Götaträngaren framhållit. För att hålla våra kamratföreningar levande och samtidigt utöka medlemsantalet borde Götaträngaren givas ut minst två gånger om året samt dessutom distribueras icke blott till föreningarnas medlemmar utan även till ett så stort antal som möjligt av vid Kungl Göta trängregementet registrerade befäl och värnpliktiga. Antalet truppregistrerad personal vid regementet är dock avsevärt. Det skulle därför bjuda utomordentliga svårigheter ur ekonomisk synpunkt att nå all denna personal. Enbart portoavgifterna skulle för en enda utsändning stiga till hundratals kronor. Med föreningarnas nuvarande medlemsantal och nuvarande årsavgifter är det icke möjligt att utgiva Götaträngaren så ofta som önskvärt vore. För att föreningarna skola kunna bestå och utvecklas samt

deras ekonomi möjliggöra utgivandet av Götaträngaren är det därför erforderligt att dels nuvarande medlemmar samtliga betalar sina årsavgifter, dels att alla medlemmar var och en söka värva nya medlemmar. Jag vädjar därför varmt till alla att söka hjälpa föreningarna i denna strävan att utöka medlemsantalet. På grund av att regementet har ett så vidsträckt rekryteringsområde — III. och V, militärområdena samt vissa personalkategorier dessutom spridda över så gott som hela landet — föreligga även stora svårigheter att nå all personal med

ett meddelande samt söka värva densamma till medlemmar.

Det har nu varit möjligt att utgiva ett nummer av Götaträngaren. Förtjänsten härav måste i första hand tillskrivas nuvarande redaktören kapten G. Danells energiska arbete samt köpman K.-G. Jansons målmedvetna och fruktbringande ekonomiska insats. Jag begagnar detta tillfälle att till dessa kamrater framföra mitt personliga tack för deras uppoffrande arbete och jag är övertygad om att jag i detta tack har alla föreningsmedlemmarna bakom mig.

Omslagsbilden: Överste Camitz talar i Masthuggskyrkan vid göteborgsföreningens fredsgudstjänst i februari 1951.

SOMMAREN 1951.

UTBILDNINGSENHETER.

I. BAT

Batchef: Kapten O. Stahre Stabsuoff: Fanj F. Bladh
1. komp (trftjänst) Chef: Ljt O. Sandstedt Adj: Fanj. C. Carlsson Övr bef: Ljt H. Montgomery Ljt L. Tingdal Serg E. Argus
2. komp (motortjänst) Chef Ljt H. Elowsson Adj: Serg B. Öman Övr bef: Ljt G. Jundin Fanj S. Broberg Fanj K. E. Jansson Serg A. Molin Serg B. Hjertén Serg L. Rhodin
3. komp (signal- o amtjänst) Chef: Kapt S.-B. Döös Adj: Serg L. Wallander Övr bef: Ljt L. Björn Fanj G. Meijel Fanj K. M. Johansson Serg A. Spetz
9. komp (inntjänst) Chef: Kapt L. Bergstrand Adj: Fanj B. Grebesjö Övr bef: Ljt P. Thorstensson Serg C. Rempling Serg G. Strand Serg K. Hansson Serg S. Orhelm

II. BAT

Batchef: Kapten G. Schyllander
4. komp (sjvtjänst) Chef: Kapten E. Funck Adj: Ljt N. Carlsson Övr bef: Ljt B. Hagström Fanj S. T. Johansson Serg A. Axelsson Serg P. Jenemark Serg O. Lögdlund
6. komp (sjvtjänst) Chef: Ljt G. Nilsson Adj: Serg A. Sterner Övr bef: Ljt L. Rudholm Fänr L. Skeppstedt Fänr S. Ljungné Serg R. Wastegren Serg K. Pettersson Serg H. Breitfeldt
8. komp (reptjänst) Chef: Kapt K. G. Wally Adj: Serg S. Wireskog Övr bef: Fanj H. Back Serg Å Boström Serg L. Brönnestad Tverkm H. Bomb Thv A. B. Olmås Thv A. E. Forslund

Direkt underställda
regementschefen

10. komp (stamutbildning) Chef: Ljt C. Uggla Adj: Fanj O. Åwall Övr bef: Serg K. G. Ljungqvist Serg E. Johansson
11. komp (kaserntjänst) Chef: Kapt R. Kristler Adj: Fanj B. Nordh

T 2 N

Chef för T 2 N: Kapten G. Walldén Adj: Fanj P. Nilsson
5. komp (sjvtjänst) Chef: Ljt S. Dahl Övr bef: Serg P. Granlund Serg P. Jönsson
7. komp (sjvtjänst) Chef: Kapt. L. Belfrage Övr bef: Ljt L. Svensson Ljt Å. Gambe Serg G. Karlsson Serg K. Carlström Serg G. Hägg

Fältmässig slakt

Förplägnadstjänst

De vpl, som uttagas härtill, böra helst vara handelsbiträden, kontorister e. d. Utbildningen avser att lära de vpl, förutom rent stridsmässiga färdigheter, att i fält handskas med livsmedel, att emballera, vårda och upplägga dem samt att verkställa uträkning och utlämning till alla de förband, som skola ersättas för förbrukade livsmedel.

De vpl, skola kunna upprätta magasin och livsmedelsplatser såväl inomhus i tillfälliga lokaler som utomhus med hjälp av fältutrustning. Vid ett flertal fälttjänstövningar få de vpl visa upp vad de inhämtat genom att utföra ersättning med riktiga livsmedel till de förband, som deltaga i övningarna. I utbildningen ingår också födoämneslära och varukänedom, varför de vpl kunna få nog så stor nytta av utbildningen för sin civila framtid.

Drivmedelstjänsten

är sammankopplad med förplägnadstjänsten och de vpl, som uttagas till någon av dessa två tjänster, få undervisning i båda. Lämpliga yrken äro mackarbetare, affärs- och kontorsbiträden. Utbildningen är omväxlande och varje år anslås viss tid till tjänst vid någon drivmedelsanläggning, där fackkunskaperna ytterligare befästas.

De vpl få bl. a. lära sig känna skillnad på olika slag av motorbränslen såsom bensin, bentyl, smörjmedel, kylar- och bromsvätskor m. m., de lär sig vidare att bygga uppläggningsplatser, bryggor för utlämning och att

fylla dunkar och fat med olika påfyllningsanordningar. Brandsläckning är också en viktig utbildningsdetalj. Vid fälttjänstövningar få de vpl praktiskt tillämpa sina kunskaper vid platser, där de i övningarna deltagande fordonen erhålla hela sin drivmedelsservice. Ett stort ansvar åvilar vid dessa tillfällen de vpl, då slarv i samband med utlämning eller vid användande av eld kan medföra ytterligt stora vådor.

Bageritjänsten

är nog den mest populära utbildningsgrenen. De bagerivpl böra redan innan inryckningen vara utbildade bagare eller konditorer. Att under militärutbildningen medhinna även en grundläggande fackutbildning låter sig nämligen ej göra. Många gånger äro dock även sådana, som kalla sig yrkesbagare, egentligen bageriarbetare, vilket kan innebära att de endast stått vid en

Verkstadstält vid brigadunderhållsgruppens verkstadspluton

maskin och utfört ett visst handgrepp utan att på något sätt känna till bakningsproceduren i övrigt. För den skull ordnas i samband med inryckningen vissa prov för att fastställa om vederbörande är lämplig eller ej. Utbildningen vid T 2 går fastmera ut på att anpassa de civila kunskaperna till de militära fältförhållandena.

De vpl läras sålunda att handha den elektriska utrustning, som driver bagerimaskinerna, att utföra degsättning, jäsning, degformning och gräddning med den apparatur, som ingår i bageriförbandens fältutrustning.

Tung bärgningsbil (lyftkraft 10 ton) i arbete med bandtraktor

Slakteritjänst

För att få en tillräckligt kraftig och omväxlande kost i fält måste kött ingå i staten i ganska stor utsträckning. Tillgången på charkuterivaror är begränsad och huvuddelen av det kött, som erfordras, måste därför utgöras av i första hand nötboskap, som slaktats av härför särskilt utbildad vpl. Dessa böra från början ha någon slakteriutbildning. Fackutbildningen har här liksom vid drivmedels- och bageritjänsten en praktisk period, då de vpl få tjänstgöra vid de civila slakthusen under c:a 14 dagar.

De vpl läras i slakteritjänst att handha levande boskap, utföra mjölkning och i övrigt sköta djuren intill tidpunkten för slakt. Vidare övas de i att utföra slakt såväl inomhus i för tillfället ordnade lokaler som utomhus. Inälvor tillvaratagas och enklare slag av konservering såsom rökning och saltning utföres.

För en soldat, som efter utryckningen fortsätter i yrket, är denna utbildning av stort värde. Innevarande år är emellertid ingen slakteriutbildning avsedd att äga rum vid T 2.

Intendenturmaterieltjänsten

omfattar alla åtgärder för att förse de stridande trupperna med erforderlig intendenturutrustning såsom uniformer, skor, remtypspersedlar, underkläder, materiel för reparation och vård av densamma m. m.

FRITIDSVERKSAMHET.

Studier

"Studier i nutid — nytta i framtid" heter en broschyr, som varje år utdelas till de värnpliktiga och fast anställda vid T 2. Den vill ge en orientering om ett sätt att ta tillvara fritiden: studier.

Den frivilliga fritidsundervisningen, som studieverksamheten kallas, är huvudsakligen förlagd till tiden september—december.

Personalvärden är en av våra yngsta tjänstegrener, men den har i stället utvecklats desto raskare. Att här gå in på hela dess omfattning låter sig inte göra, men måhända är läsaren intresserad av några glimtar från fritidsverksamheten och av vilka möjligheter, som står den militära personalen till buds. Garnisonsassistenten Eric Sjöholm har ordet:

barnavårdsmän, detektiver och domare. Vidgas denna syn en smula, så är det lika självklart, att staten måste skydda sig mot främmande makter i värsta fall med en reguljär krigsmakt.

Om nu jag som soldat enligt givna order skjuter ihjäl en fiende, så är det inte på mitt initiativ denne dör, lika litet som en fjärdingsman för sitt eget nöjes skull skjuter skarpt på en desperado. Ingen av oss mördar, ingen av oss bryter mot femte budet. Men Gud själv, som är livets Herre, som kan giva och taga det när Han vill, har dödat för att skydda andra liv. Allt dödande är inte mord, lika litet som allt sexuellt umgänge är hor. När jag måste vara redskapet för en sådan förstörande handling, så är mitt samvete fritt och lugnt i den tron, att Gud har någon för mig i det ögonblicket kanske obegriplig mening med vad Han gör.

Ofta invänder man, att ett lands hela krigsmakt eller somliga förband eller enskilda soldater opererat för så illvilliga syften, att varje samband med rätt upphört. Men det är inget hållbart argument för pacifism. Man avskaffar ju inte ett lands hela rättsväsen, därför att någon enstaka polis burat in en personlig antagonist eller därför att somliga lagar inte äro rättvisa. Man rättar då till missförhållandena men söker bibehålla systemet. Ett sådant arbete för fredens främjande och bevarande deltar en kristen gärna i men låter det inte bli en religion, ty hans Gud har icke lovat göra jorden till ett fridsrike. Jorden kan bli dräglig och hygglig men aldrig fullkomlig. Därför kan en kristen taga ett sådant bakslag för mänsklighetens strävanden, som ett

krig ju alltid är, med ett visst jämnmod. Det raserar inte hela hans värld.

Men om kriget verkligen skulle komma och röva några av den kristnes bästa år och om han en dag stupade, vore då inte alltsammans förfelat och meningslöst för honom? Nej, då visar tvärtom den kristna tron, att den räcker till. Låt oss bortse från allt det som ur militär och nationell synpunkt kunde sägas om honom, därför att han gjorde det bästa av sin plikt. Det gjorde han egentligen inte för årens skull eller för befällets skull eller ens för "Sakens" skull. Han gjorde det rätt och slätt för pliktens skull. Bakom plikten står ju hans Gud, beredd att hjälpa var och en som lägger sin hand i Hans både i det civila och det militära. Det hör nu till den tro den kristne kan dö på, att just plikten skärper hans blick för allt det tunga, bittra och onda i människolivet. Kriget t. ex. är ju bara en ohygglig manifestation av de krafter som rymms inom alla, inte minst inom honom. Den gudagivna plikten hjälper honom att se realistiskt på detta faktum och driver honom varje dag till den ende Befriaren från allt det onda, Kristus. Det är alltså inte värre för den kristne att tvingas spilla sin ungdoms krafter i ett krig och stupa på ett slagfält än det är för honom, att i fred få bruka sin egen gård och omsider dö i sitt eget hem. Det är till sist verkligen inte värre, därför att han tror att livet på jorden är menat som en skola för evigheten, som ett träningsläger för det riktiga livet med Kristus, som offrade sitt liv och just därför vann det åter.

Gustav Börjesson, 6.komp.

Illustratör: Lars Atterholm, 6. komp.

samvetsöm. Likaså tycks man tro, att de andra, som tar kristendomen på allvar och ändå fullgör sin värnplikt som vanligt, går omkring med ett halvdåligt samvete eller är ena blåögt världsfrämmande patrioter.

Så illa är det ändå inte ställt. Tvärtom skulle jag vilja påstå, att den sant kristne har stora förutsättningar att taga det militära med lugn och med en viss glättighet ombords utan att fördenskull bli någon krigsfantast.

Den kristne tror, nämligen, att Gud ännu år 1951 sköter och styr sin värld och att Han har alldeles särskilda planer med människovärden. Denna Guds styrelse fungerar bl. a. så att Han inrättat vissa yttre ordningar såsom staten och därinnanför olika ämbeten t. ex. ministerposterna. Gud håller alla dessa trådar i sin hand. När den kristne kommer i beröring med exempelvis trafikstadgan eller lagen om barnbidrag, gör icke hans respekt halt vid riksdagen eller Kungl. Maj:t utan först vid Gud själv. Det står också i Bibeln, den kristnes Soldat, att han skall vara all överhet underdanig för Guds skull.

När den kristne enligt värnpliktslagen blir inkallad, tar han detta på ungefär samma vis. Att riksdagen bestämt det, eller att det är nödvändigt för att han skall få bygga ett eget hem o. s. v. — sådant kan nog vara talande argument i teorien. Men i praktiken säger det honom mycket mera, att det är Gud som givit honom också det här uppdraget, samme Gud som låter blodet pulsera i hans och kamraternas ådror under det till synes meningslösa exercispasset eller den vidriga manövern.

Men kullkastar inte Guds femte bud allt militärväsen? Nej, så enkelt är det inte. Då skulle Jesus säkert inte botat tjänaren åt underofficeren utan att samtidigt befalla denne krigare att "lämna in". Och låt oss göra allvar av tron på att Gud inrättat staten. Vi har från 1800-talet vant oss vid att se alltför ljusblått på statens möjligheter och uppgifter. Den negativa sidan har man helst velat bortse ifrån. Men de sista decenniernas händelser gör det alltmer klart, att denna sida är väsentlig. En rättsstat måste skydda och värna sina medborgare i nödfall med våld. För detta ändamål har vi ju vårt rättsväsen, som vi konkret möter i gestalten av trafikpoliser,

"JANSSONS FRESTELSE".

En stekhet dag i slutet av juli 1911 — eller var det i augusti, jag minns inte så noga — råkade ett norrgående snälltåg "gnista" eld på skogen mellan Finnerödja och Laxå. Göta trängkår beordrades att med första tåg resa till brandplatsen för att avlösa de civila eldsläckare, som stred en ojämn kamp mot den röde hanen.

Klockan var omkring halv sju på eftermiddagen. Jag, som var reservspel och för tillfället kommenderad som dagtrumpetare, var ensam menig inne på 1. kompaniet. Plötsligt hörde jag kompaniadjutanten, fanjunkare Bursell, ropa:

— Dagtrumpetare!

— Vad befäller fanjunkaren? svarade jag.

— Blås genast larm! Kåren ska ut på skogsbrandsläckning.

När larm var blåst, kom nästa order:

— Spring ut på stans alla kaféer och krogar och kalla hit alla trängare!

Allt nog blev även denna order samvetsgrant utförd och jag skyndade mig hem till kasern, rädd att inte hinna med till brandplatsen. Klockan hade blivit närmare sju och redan vid åttatiden skulle tåget gå. Det blev ett förfärligt spring för att få tag i spadar, yxor och sägar och klä om sig i linnekläder med kappar samt dessutom helst också få i sig kvällsmaten.

Så blev det då uppställning och avmarsch till järnvägsstationen. Det dröjde inte länge förrän tåget var igång och efter en och en halv timmes resa var vi på ort och ställe mitt uppe på Tiveden. Tåget stannade och vi lastade ur. Och så började vedermödrorna.

Manskapet placerades ut på brandfältet. Vi spel och några till lämnades dock kvar vid järnvägen för bevakning av utrustningarna och för min del fick jag förtroendet att vakta fanjunkare Sterners väska. Snart kom de avlösta civila eldsläckarna ner till oss och dom hade gott om smörgåsar och ost, som dom frukostigt delade med sig åt oss trängare. Så gick den natten och på morgonen anlände 19 och Göta Ingenjörkår, vilka senare hade marscherat landsvägen från sin förläggning i Karlsborg.

På morgonen började emellertid

våra magar knorra och vi undrade varifrån vi skulle få mat. Men även det ordnades. Kompanichefen kom och frågade mig:

— Kan 314 springa bra?

— Kapten, ja ska försöka, svarade jag.

— Då ä bra, sade han, då kommer ett godståg till Finnerödja om 20 minuter och det medför proviant från Skövde. Spring till stationen och försök att få provianten med tåget hit till brandplatsen!

— Ska ske, kapten, sade jag och satte av i fullt sken dom tre kilometerna till Finnerödja. Tåget och jag kom in på stationsområdet samtidigt. Jag uppsökte stinsen och framförde kapstens begäran, men stinsen ville ha skriftligt. Det hade jag förstås inte hunnit få med mig och därmed ansåg stinsen att saken var slutdiskuterad. Men då kom konduktören, och när han fick höra hur det hela låg till, sade han till stinsen:

— Du ska veta hut! Järnvägen är ju vållande till branden och då ska vi väl unna manskapet mat. Och så fick jag med mig provianten och order att signalera stopp på lämpligt ställe.

Denna dag blev annars den värsta. Förut hade branden hållit sig i topparna, men nu tog mossen eld så det låg och pyrde nästan en meter djupt. Träden föll omkull och framkallade formliga gnistregn. Pojkarna hade hängt upp sina kappar i träden under arbetet, så att det var många kappar, som också fattade eld. Min klarade sig från det ödet, men i likhet med en kamrat hade jag hängt min kappa på järnvägens stängsel, eftersom den bara var till hindern under dagen. Men när kvällen kom, då — o fasa — var bådas våra kappar försvunna.

Under förmiddagen anhöll jag hos fanj. Sterner att få gå ned till samhället för att skaffa tobaksvaror åt kamraterna.

— Ja, då beviljas, men kom för f—n inte hit med rökverk, köp snus istället, det ryker inte så förbannat! Och så lånade han mig pengar så att jag skulle kunna klara av inköpen.

Allt gick efter beräkning och när jag ändå var nere hos handlanden passade jag på att låna telefon för att ringa hem. Till följd av bran-

(Forts. å sid. 15.)

ERIKA och SIEMAG

TVÅ FÖRNÄMLIGA
SKRIVMASKINER

Firma Skrivmaskin

SKÖVDE

— Tel. 729 —

För uthyrning

16 mm. Ljudfilmsapparat
Trädinspelningsapparat
Bildbandsapparat
Högtalareanläggningar
för inom- och utombusbruk

Firma RADIO

SKÖVDE

N. J. FRISK

Måleriaffär

SKÖVDE

— Tel. 413 —

Hallenbergs

Skövde

Tel. vx. 3630

MODERN SERVICE

KOREA-BILDER.

Ovan: Svårt brännskadad får kläderna bortklippta.

Nedan: En första granskning av skadorna.

Längst upp t. h.: Avlusning.

Ovan: Chefläkare Groth och Syster Carin på Fusans flygplats före avresan till Söul.

de att tillhöra dem som övers-
ten i sitt avtackningstal kallade
"gamla förståndiga män". De
senaste tio åren har ju lärt oss
åtskilligt (var har förresten ut-
vecklingen under den tiden gått
snabbare än inom det militära),
men är trettioåringen verkligen
så mycket mer "förständig" än
tjugoåringen?

Åjo, åtminstone i några av-
seenden ser vi väl klarare än
årets rekryter och klarare än
vad vi själva gjorde för tio år
sedan. Den gången — när myn-
ningsblecks-raseriet ännu flore-
rade — tyckte vi att befälet
ständigt roade sig med att "spe-
la herre" på vår bekostnad, att
dom körde med oss alldeles i
onödan ibland och tog ifrån oss
något av vårt människovärde
och vår självkänsla.

Så ser vi inte sakerna längre
(men det beror inte på att be-
redskapsåren skulle gjort oss
"militär-frälsta", ånej). En an-
ledning är att vi fått en mera
verklighetstrogen syn på försva-
ret. Om du rannsakar dig själv,
så skall du säkert erkänna att
du VILL försvara ditt land, om
det skulle behövas. Det är där-
för du gör militärtjänst; du är
inte inkallad — som någon på-
stått — för att officerarna skall
ha något att göra.

Man måste se sanningen i vit-
ögat: sådan världen nu ter sig
måste vi ha en krigsmakt. Det
är befälets uppgift att utbilda
denna krigsmakt, inte att plåga
rekryter bara för plågandets
egen skull. Jag erkänner att jag
träffat på befäl, som behandlat
sin trupp på olämpligt sätt, men
både du och jag har också i det
civila livet mött "fel man på fel
plats", och vi har lärt oss att
bästa metoden att undvika trub-
bel med dem är att skapa så
få anledningar till det som möj-
ligt. Tjugo kan vara guld, inte
alltid men ibland.

Vi "gamla" som var med när
morgonens Ex-1 drevs efter be-
tydligt strängare schema än nu,
vet nu också något annat. Det
har blåst in en ny anda i det
militära. För den som inte upp-
levt den gamla andan är det

nog svårt att förstå var skillna-
den ligger, men man kan kan-
ske säga att det nu ses mera till
målet än till medlen. Krigföring
kräver disciplin (var så säker!),
men inte det som man med ett
fult gammalt ord brukar kalla
kadaverdisciplin. Stålhanden
kan vara klädd i silkesvantar.

Käre vän, det här brevet blir
visst längre än vad jag tänkte
mig. Men det var inte bara det-
ta jag ville ha fram (som han
sa som petade sig i näsan). När
jag kom hit till Skövde för att
göra 30 dagars repetitionsöv-
ning hade jag beslutat att hinna
med att läsa vissa böcker, som
jag aldrig hunnit med, att skri-
va ett par stycken, som jag län-
ge haft i mitt huvud och ett par
andra saker. Nu kom våren så
förtrollande vacker att jag satt
ute och drömde, och mycket av
det där blev ogjort.

Men under tidigare inkallelser
har jag också gjort upp sådana
där "aktivitets-program" och
har haft mycken glädje av dem.
Jag tror att var och en, som är
inkallad, bör akta sig för att
förlöas vad beträffar fritiden,
han måste se till att inte för-
summa det som ligger utom
tjänsten, markan och biografen.
Ordet studiecirkel kan lukta li-
tet kvavt ibland, men man kan
ta det mindre formellt, bara
komma tillsammans några styc-
ken för att studera ett ämne ge-
mensamt och ha särdeles roligt
under tiden.

Och Blondie och Knallhatten
i all ära, det finns annat att läsa
än tecknade serier. I T 2:s eget
bibliotek är det ingen svårighet
att finna roande och intressant
litteratur. Sätt igång bara!

Hej och hälsning!

Stig Ahlberg.

G y n n a

t i d n i n g e n s

a n n o n s ö r e r .

"Jansons frestelse"

(Forts. från sid. 11.)

den var linjerna blockerade, men se-
dan jag begärt ilsamtal, kom jag
fram fort nog. Samtalet resulterade
i att jag dagen därpå erhöll ett post-
paket innehållande en flaska konjak,
väl förpackad i en låda morellkörs-
bär. Paketet måste förstas döljas
väl, annars hade det snart blivit tul-
lat. Men det var fler än jag som
hade bekymmer i samma avseende,
nämligen fanj. Sterner. Han hade
lyckats komma över en spann kallt
vatten, och där placerade han sin bu-
telj för avkyllning. När han märkte,
att jag åsatt hans förehavanden,
sade han:

— Nu håller du ett öga på den
här, men dj—n ska ta dej, om då
sjunker i den.

Sedan kom han och inspekterade
en gång i kvarten. Rätt som det var
trodde han sig se, att det hade sjun-
kit i buteljen och anklagade förstas
mig, men jag svarade:

— Jaså, tror fanjunkarn då, men
då ska ja visa, att konjak då har ja
själv. Och så tog jag fram min bu-
telj.

— A f—n, då va förbannat bra, så
slipper ja ju tro att du rör min flas-
ka.

Så blev det afton den andra dagen.

Café Koppen

Alla frängares Café

NY REGIM

tionsmedel. Nå, det skulle bli något alldeles extra den här gången. Vi tänkte oss förbandsläggning och uppsamling av sårade bland knallande sprängskott och bländande lypistol-skott. En riktig vänjningsövning hade man lovat oss, och kanske kom det där underliga, som nog bra mycket liknar krigsromantik, och viskade "spänning" och "rätt kul i alla fall".

Det blev en vänjningsövning. Vi såg inga fallskärmsljus — jo ett på utmarschen — och knallskotten kunde vi ana oss till, om vi stannade och var riktigt tysta. Men väta fick vi känna på. Finns det något våtare än ett höstregn, som inte bara är vått självt, utan även smälter det första snötäcket? Oväntat lärde vi oss också lite av. Fyra timmar stod vi i skogen utan att ha en aning om vad som inträffade. Det var då vi kunde höra knallskotten. Väta, väntan och så till sist en allt överväldigande trötthet, när vi fram på morgonen drog sårmarkörerna på upplösta, branta vägar utför Hökensås. Jag kom sist hem den övningen tillsammans med en olycksbroder, Plask, plask lät det från skorna, och skjortan var som klistrad vid kroppen. Vi slog upp tältliken. Värme, vila, vätska. Nej, det sista hade vi fått nog av. Men torra kläder väntade i våra ryggsäckar. "Häng inte upp en pryl till på torkstället", var det första vi hörde från ett dusin hesa strupar. "Då rasar tältet." Och där stod vi en lång stund för trötta att ens protestera.

Så berättar vi vidare. Den ene vill överträffa den andre, men slutklämmen blir alltid densamma: Tivedsmanövern. Vad är det då, som gör att just den manövern för oss går utanpå allt annat? Var det bara det att väl ingen av oss förut varit så trött, så genomvåt och så genomfru-

sen? Nej det var nog själva stämningen, som är svår att uttrycka, men som skapades av hela läget. Förflyttning efter förflyttning. Mil efter mil stundom på skidor med tunga pulkor, stundom hängande i en tolk-lina eller någon lycklig gång på ett lastflak. Denna känsla av fullständig meningslöshet, som jag vet behärskade varenda grubb, där vi släpade oss fram genom snöstorm och modd, satte sin prägel. Somliga tog den levnadslusten ifrån, och de gick där tigande och lidande, men hos andra lockade den fram en form av galghumor, som piggade upp oss andra många gånger.

Vi gick som sjukbärrarpluton med två bataljoner framför oss. Fingerade bataljoner visserligen, men vädret var långt ifrån fingerat och skulle nog ha orsakat åtskilliga marschskador, om också ingen fiende vågat sig fram bland snödrivorna och klippavsatserna. Men fem, sex mil marscherade vi efter tidvis usla vägar utan att konfronteras med en enda sårmarkör. Inte ett förband lade vi, jag har i varje fall inte hört någon nämna något sådant. Vi stod som sjukvårdsorgan på en sambandsplats första dagen, det var allt. Men kanske var det tur. För vad skulle vi gjort sista natten med en sårad på släpan, när vi fick ta ut våra sista krafter för att orka hänga kvar i tolk-linan.

Detta är inte menat som kritik mot övningsledningen eller ens mot övningen. Vi små har ofta så svårt att se meningen i de storas rådslut — det gäller minsann inte bara i det militära, fastän det kanske märks mer där — och hade någon av oss fått tillfälle att se det hela fungera t. ex. från en PV-60, så hade nog inställningen blivit en annan. Jag har bara dragit fram detta för att om möjligt ge en

bild av hur det kan kännas för oss värnpliktiga, när vi går där efter order som kuggar, vilka förlorat kontakten med maskineriet.

Vi kände meninglösheten, men tro därför inte att Tivedsmanövern saknade episoder, som nog kommer att stanna kvar i minnet under år framåt. Den manövern är den källa, som det öses flitigast ur under de kvällar, som jag försökte ge en bild av i början. Episod efter episod dras fram, och vi som var med och kan rekonstruera miljön kring poängen, vi roas av dem men att berätta episoderna så att de ger något ställer sig ofta omöjligt. Jag vill dock berätta ett par händelser.

Första dagen ingick jag i en styrka, som skulle ut till en sambandsplats. Vår avmarsch var tidigt på morgonen och såg ut att bli försenad. Brådskan gjorde det hela en aning rörigt, och befälet ville i sista stund kontrollera att alla visste vart de skulle. Vi satt inklämda i en sjuktransportbil. "Laneryd" satt hopkrupen över ratten i sin karaktäristiska ställning. Allt var klart, vi hade bara lite ont om bensin. Då slets dörren upp, och en löjtnant ropade: "Vart skall den här bilen då?" "Te Pe-fura å tänka", kom det så lugnt som bara "Laneryd" kunde svara. Dit for han också men sen fortsatte vi, och hade allt klart i rätt tid på sambandsplatsen. Det var för-

Hänt.

Förrådsförvaltare N. — piggsom en yngling och alltså aktiv skytt — fyller 65 år. Bland telegrammen märkes:

"Länge leve förrådsförvaltaren! Läs 92 kolon 15 i Psaltaren!"

En bibel framskaffas och under spänning läses i Ps. 92: 15 sålunda: "Ännu när de bliva gamla skjuta de skott, de frodas och grönska."

RADIO-DEPOTEN

Innehavare: Ing. U. LUNDÉN

Tel. 411, 1792

SKÖVDE

Tel. 411, 1792

Hagstens Järnhandel

Skövde.

Tel. 28 & 1428.

Säljer:

Järn - Maskiner - Redskap
Sport- & Hushållsartiklar
Cyklar

Trä- och Byggnadsmaterial.

Gustaf Törpling AB

Telefon växel 2240.

Alt i Golvmaterial.

Törpling Golv AB

JÄNNES SPORT

Tel. 397 TIBRO Tel. 397

Försäljer:

APOLLO cyklar och
HUSKVARNA motorcyklar
ÄRLAN

Fullständigt *Reservdelslager*

Välsorterat lager av
Sport- och Idrottsartiklar

Specialitet:

Skid- o. Campingutrustningar

AB C. J. Modin

Rörledningsfirma

Skövde

Tel. kont. 2310, bostad 3546

Värme-, Sanitets-, Ventilations-
anläggningar

Oljeeldningsanläggningar
Stokereldningsanläggningar

Telefoner för oljeservice efter kontorstid:
2948, 3017

Sekreterarens spalt.

T 2 kamratförening i Skövde avhöll årsmöte den 27 aug. 1950, varvid styrelsen fick följande sammansättning:

- Överste S. Camitz, ordf.
 Överstelöjtnant B. Sandberg, v. ordf.
 Fanjunkare P. Bäck, sekr.
 Förvaltare N. Stenström, kassaförvaltare
 Kapten G. Danell, redaktör
 Kapten G. Almén
 Löjtnant O. A. Broman
 Trädgårdsmästare A. Andersson, Skövde
 Konditor B. Nilsson, Göteborg.
 Frisörmästare C. E. Kollmör, Göteborg
 Målarmästare G. Jansson, Igeltorp.
 Folkskollärare G. Fridén, Igeltorp.

Efter årsmötet ordnades utflykt till Karlsborg, där deltagarna under sergeant Alsings utmärkta ciceronskap bereddes tillfälle att bese den gamla fästningens olika delar samt taga del av dess intressanta historia. Middag intogs i Lv 1:s matsal, varefter bussarna äntrades för återfärd till Skövde.

Styrelsen har under året sammanträtt två gånger, varvid bl. a. beslut fattats att fem medlemmar på före-

missförstånd och den har lärt oss att se tingen i deras större sammanhang.

2) De andefattiga kompaniافتnarna hör till mina sorgligaste erfarenheter. Om man nu ska kommandera oss dit, borde nog det hela kunna läggas på ett högre plan. Regementsافتnarna däremot har varit passabla.

3) T 2 kamratförening borde ha tagit mer hand om oss från början av rekryten. Den där utflykten till Karlsborg gav mersmak. Intresset för föreningen skulle odlas upp betydligt, om det kunde ordnas flera utflykter och sammankomster.

4) Utbildningen är nog tillräcklig, men rutinen saknas i den fältmässiga tjänsten. Mer realistiska övningar, gärna med överraskande inslag, och mer samverkan med andra trupp- och vapenslag, särskilt flyget.

5) Tro inte pappa, när han försöker inbilla dig att rekryten är så vidrig!

IDROTT OCH SKYTTE.

Idrottsutövandet under tjänstetid planlägges vid utbildningsavdelningen och ledes av idrottschef Ljt Jundin och idrottschef serg Birgersson med hjälp av idrottsombuden på kompanierna. Dessa ombud ha till uppgift att i samråd med kompch tillhandahålla idrottsmtrl, samordnakomp friddrott, sköta märkesproven samt vara kontaktmän mellan komp och idrottsavdelningen.

ningens bekostnad skulle beredas tillfälle deltaga i Internordiska kamratmötet i Göteborg den 25—27 maj.

Under året har ett antal inkallade vpl vunnit medlemskap. Detta är desto mer glädjande, som föreningens resurser beträffande såväl sammankomster som tidningens utgivande blir större, ju fler medlemmar vi ha. Då vi nu äro inne på frågan om medlemskap, må det tillåtas sekr att uttrycka vissa önskemål till alla de medlemmar och andra intressenter, som på ett eller annat sätt få dessa rader under ögonen:

1. Insänd omgående årsavgiften för 1951, kr 2:—, varvid bilagda inbetalningskort kan användas. Större belopp mottagas givetvis med tacksamhet, i all synnerhet som föreningens ekonomiska resurser kunde vara större.

2. Du, som aldrig erlade årsavgiften för 1950, torde benäget insända denna samtidigt.

3. På inbetalningskortets talong skall angivas titel, namn, bostads- och postadress.

4. Inbetalningskortet biläggas av praktiska skäl endast de exemplar, som sändas till medlemmarna i skövdeföreningen. Något hinder föreligger dock inte att tillhöra både "Skövde" och "Göteborg" samtidigt. Du Göteborgare må alltså gärna använda vårt postgiro nr 95 882.

5. Glöm icke att framdeles anmäla eventuella adressförändringar. Varje år kommer tyvärr ett stort antal försändelser i retur såsom obeställbara.

6. Om föreningarnas vackra medlemsmärke, kamratnålen, erinras. Den kostar kr 2:50 och kan rekvireras från förvaltare N. Stenström, T 2, Skövde. Sänd oss bara adressen, så kommer den som postförskött. Då Du, Årade Broder, har et så vackert märke på rockslaget, kommer säkert många att fråga vad

Idrotts- och skytteverksamheten under fritid organiseras och ledes av T 2 IF resp T 2 Skyttesektion. I avsikt att bringa läsarna en uppfattning om dessa organs mål och medel i stort, ger här serg Birgersson resp kapt Lexander en kort översikt. Vi hoppas denna presentation skall komma att intressera speciellt årets rekryter till ett aktivt deltagande i idrott och skytte.

det är. Här gives kanske tillfälle att vinna nya medlemmar. Om den frågande fullgjort militär tjänstgöring eller varit civilanställd vid T 2, är saken klar. En ny medlem kan vinnas.

7. Den 26. aug högtidlighålles T 2 60-åriga tillvaro med en Regementets Dag, i samband varmed årsmötet för skövdeföreningen kommer att avhållas, se vidare sid. 19. För Regimentets Dag har programmet ännu icke i detalj fastställts, men de, som ha motsvarande tilldragelse från 1949 i gott minne, kan föreställa sig det ungefärliga förloppet, alltså med fältgudstjänst, förbimarsch, medaljutdelning, utställningar, lunch, dans o. s. v. Försumma icke detta tillfälle till direkt kontakt med Ditt förband och med kamraterna från Din tid här på T 2!

I förhoppning att Göaträngaren skall nå alla medlemmar och att en mängd årsavgifter kommer att inflyta, sänder sekreteraren härmed en kamratlig hälsning till alla medlemmar landet runt!

P. G. Bäck.

Från göteborgsföreningen har i pressläggningen icke influtit några uppgifter om styrelsesammansättning m. m., varför vi återkomma därmed i kommande nummer.

VOLKSWAGEN-
 WILLYS-OVERLAND-
 SCANIA-VABIS-
 ALLIS-CHALMERS-
 NUFFIELD-
 produkter

försäljas av

AB BIL & DIESEL
 SKÖVDE

Kvalitetsvaror i
UR och OPTIK

Ahlströms

Urmakare Optiker
SANDTORGET, SKÖVDE
ETABLERAD 1874

AB MAURITZ LARSSON

SKÖVDE

Tel. 288.

Tel. 1018.

FÄRGER, FERNISSOR, ARTISTMATERIEL
TAPETER
SJUKVÅRDS- o. TEKN. ARTIKLAR

Skaraborgs Bilaktiebolag

TEL.: Kontor 2722 — Verkstad o. lager 522

Försäljer: Chrysler, Plymouth, Skoda och
Standard personbilar, Plymouth-
Fargo lastbilar och Ferguson-
traktorer

Reservdelar och Biltillbehör, Goodyear och
Michelin bilringar.

BILVERKSTAD BENSIN och OLJOR

Nya Bryggeriets

SVAGDRICKA
LÄSKEDRYCKER

samt

VICHYVATTEN
rekommenderas.

— Telefon 1048 —

AHLSTRANDS

Målerifirma

Etablerad 1875

*Arvid Gustafssons
Handelsträdgård*

TRÄDGÅRDSHALLEN
Rådhusgatan 14, SKÖVDE

Telefoner: Hallen 694
Trädgården 621

S. Olsson Biltillbehör

Trädgårdsgatan 7, SKÖVDE

Tel. 2434, 3434, bost. tel. 2404.

Tillverkar
NYCKLAR
till alla
bilmärken

Försäljer Allt för bilbranschen

Byggnadsfirma

CARL TESDORPF

SKÖVDE

Telefon 2317

Hus- och Industribyggnader